

ΚΡΗΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΤΟΙ

ΔΗΜΩΔΗ ΔΕΣΜΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΕΚΔΟΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ Κ.

ΠΑΥΔΟΥ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΟΤ ΕΚ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Α.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΟΡΕΙΝΑ ΔΕΣΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ (ΤΑΒΛΑΣ)

1.

³Ηχος λ' α'. ᾠ Πά γ'

Ε ε ε ε ε ε μα γω ω θω ω ρω
 μα γω θω ω ρω ω ω την τα α βλα α μας χ και
 νε ε ε ε και νε κα λα στρωμε νη και νε ε ε
 ε και νε κα λα στρωμε νη ε ε ε ε ε ε ε με
 μο ο σκου ους και με μο σκου ους και αι αι με
 ζα α χα α ρες και με ε ε ε και με τα κυ

π α ρ ι σ σ ι α ^π και με ε ε ε και με τα κυ π α ρ ι σ σ ι α ^π

Ἡ ζάχαρ' εἶνε τὸ ψωμί καὶ τὸ κρασ' εἶν' ὁ μύσκος,
Τὰ παλληκάρια τοῦ σκαμνητοῦ εἶνε τὰ κυπαρίσσια κτλ.

2.

Ἦχος α'. Πα

Α ἰ δ α ρ ε τ α ι με φ ι ι λ ο ι μου και σεις ο ι ε ε

δι κοι ο ι μου στο ψ η λο ρ ει τη ν α α α νε β ω

στη Κο ρ α κ ι α στην Πα ν α α

Καὶ νὰ συγκλίνω τὸ δεινὸ ν' ἀνέβω στήν κορφή του,
Ν' ἀκούσω γερακιῶ φωνή, φαλκῶνα νὰ λαλήσουν,
Ν' ἀκούσω καὶ τὴν πέρδικα νὰ γλυκοκακαρίσῃ
Καὶ πῆ μου γὰ τὴ Λεβεδιὰ πότε θὰ ῥθῆ στήν Κρήτη κτλ.

3.

Ἦχος λ' α'. Πα.

Ε ε λ α μ ι α κ ι α α λ λ η μ ι α Ο ι α αν τ ρ ε ς

ο ι φ α ν ι ι σ η μ ο ι ο ι

(*Επαναλαμβάνεται
ἐπὶ τοῦ χοροῦ).

ν'

Ο ι αν τ ρ ε ς ο ι φ α ν ι σ η μ ο ι κ ο ι κ α σ τ ρ ο π ο λ ε

μ α ρ χ ο ι

(*Επαναλαμβάνεται).

Πῶς εἶν' ἡ μπάλες δανειζαῖς κατέχουντο σὴ μάχη.
Κι' ἂν πληρωθοῦν γῆ σκοιωθοῦν δὲν θέλουν μοιρολόγια.
Θέλουν στεφάνια δάφνινα, τραγούδια γὰ τὰ ξόδια κτλ.

4. ΣΤΟΝ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗ

Ποίημα Α. Ι. Ἀντωνιάδου. Μελopoίησις Παύλου Γ. Βλαστοῦ.

Ἦχος α'. Πα

Β α σ τ α λ ε β ε β α σ τ α λ ε β ε ν τ η β ε σ τ α α τ ο

κ α λ α τ ο μ ε τ ε ρ ι ι ι ι ζ ι τ ω ρ α π α

ν ο ι τ ω ρ α π α ν ο ι ο ι ο ι ο ι ζ α αν τ α κ λ α δ ι α

τ ω ρ α π α ν ο ι τ ω ρ α α π α α ν ο ι ο ι ζ αν τ α κ λ α α δ ι α

π ο υ λ υ σ α ν ε τ α χ ι ο ο ο ο ο ν ι α β α σ τ α γ ι α

τ ι β α σ τ α γ ι α τ ι ι ι ι θ ε ε ν α ρ θ ω μ ε

Βάσια γιατί θὲ νάρθωμε κ' ἔμεις ἄρματο μ νοι
Νὰ κάτσωμε στὰ ἔλατα νὰ πιάσωμε ταμποῦρι κτλ.

5. Η ΕΥΜΟΡΦΗ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ

Βουκολικόν ποίημα τοῦ ποιητοῦ Νικολάου Σφαιρικοῦ τοῦ ἐκ τῆς Ἰταλίας. Ἀποκοφόνου Κρήτης ἀκράσαντος τὸ 1627 ἐκ 496 στίχων ἔδοθη ἐν Βενετίᾳ. Διασώζομεν καὶ τὸ μίλον, δι' οὗ οἱ ποιητὴς καὶ αἱ βουκοπούλαι ἐν Κρήτῃ ἄδουνται αὐτὸ μέχρι σήμερον.

Ἦχος πρωτόβαρος π ρ

Εἰς σε με γα λην ε ζοργια σε να λαγκα α δι μια αν
τα χυ νην ε πη γα στο κο πα α δι σε δενδρη
σε λει θα δια σε πο τα α μια σε ε ὄρο σε
ρα και τρυ φε ρα κα λα α μια

Μέσα στὰ δένδρα 'κεῖνα τ' ἀνθισμένα,
Ποῦ 'βόσκαν τὰ λαφάκια τὰ καυμένα.
Στὴ γῆ τὴ δροσερὴ στὰ χορταράκια
Ποῦ γλυκοκελαῖδουσαν τὰ πουλάκια.
Πανώρηα λιγερὴ, πανώρηα κόρη
Ὡσὰν καλὴ καρδιὰ κ' ὄραϊα στὰ θώρη κτλ.

6. ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἦχος α'. Πα ρ

Βα σι λιο που λα κα θε ε το ο δη σε να ψη
λο ο πα λα α τι ι ι ι της Κρη της ε ε ε
θυ υ μη η θη κε

(*Επαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν συνδαιτυμόνων).

Της Κρητης ε θυ μη θη η κε ε δη πως η τον
του ου Κυ ρου ου τη η η της εν νια Ρη γα α α
θε ες ε ε κρα ξε

Ἐννὰ Ρηγάδες ἔκραξε καὶ δώδεκ' ἀρχοντάδες,
Στρέφεται καὶ τῶν ὀμιλεῖ μὲ μάτια βουρκωμένα κτλ.

7. ΕΤΕΡΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Ἦχος α'. Πα π ρ

Μια α α Κυ υ ρια κη μια Κυριακη και μιαν αυ γη
Μια Κυ ρια κη και μια αν αυ γη μιαν ε ορ τη με
γα λη

(*Επαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν συμποσιαζόντων).

(*Επαναλαμβάνεται ὁμοίως).

Ἐπῆραν τοῦ Παπα-Βορειᾶ ταῖς τρεῖς του θυγατέρες
Στὴν Κρήτη σκλαβωθήκανε μὲ τὰ καράβια φεύγουν κτλ.

B.

ΑΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΩΔΗ ΚΡΗΤΩΝ

1. Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Ἦχος γ'. ᾠ

Σε πε ρι βο λι στο ο ο για α α λο ο ο ο

βρι σκω λε βεν τη μο ο ο να α α χο ο ο ο ᾠ

(*Υφ' ενός ἕδεται, εἶτα ἐπαναλαμβάνεται ὑφ' ἄλλων).

βρι σκω λε βεν τη μο ο ο να α α χο ο ο ο

και αι πλε ει ε πα νω στο ον α α φο ο ᾠ

(*Ὁμοίως ἐπαναλαμβάνεται ὑφ' ἄλλων).

Κ' ἔσκυπα κ' ἔβγαλάτονε

Στὸ σπῆτί μου τὸν ἔφερα

Κ' ἔγλυκοφιλησάτονε

Ὡστε ποῦ τὸν συνέφερα κτλ.

2. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ

[Ἐμμελοποιήθη ὑπὸ Παύλου Γ. Βλαστοῦ καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ τε ποιήματος καὶ τοῦ μέλους διὰ τοῦ βιολίου ὑπὸ τοῦ Νεογεώργου Σαληδάκη κατοίκου τοῦ χωρίου Γέεργρη τῆς ἐπαρχίας Καινουρίου τὸ 1863].

Ἦχος λ' δ'. ᾠ Νη ᾠ

Εἶδ' α πο ψε στο ο ο νει ρον μου ᾠ εἶδ' α

πο ψε στο ο ο νει ρον μου ᾠ μια αν ω ραι

αι α α κο ο πε ε λια ᾠ μιαν ω ραι αι αι

αι αν κο ο πε ε ε λια ᾠ

Κει χε μα τια ζα α α χα ρε ε ε νια ᾠ

δον τια α σπρα και μαρ γα ρι τα ρε ε ε νια ᾠ

χει λη σαν κο ρα α λιδη στη θος σαν φεγ γα α ρι ᾠ

κει χε και αι αι αι ξαν θα α μα α λ λια ᾠ

κει χε και αι αι αι ξαν θα α μα α α λ λια ᾠ

Μάχε ταπεινή τὴν διψι

Πρόσωπον ἀγγελικὸ

Καὶ στὸ στήθος διττὸ λεμόνι

Κ' ἦσαν ἄσπερα πλεῖα παρὰ τὰ χιόνια.

Ποιὸς νὰ τὰ κνιτάξῃ

Καὶ νὰ μὴ θανμάσῃ

Τέτοιο πρῶγμα εὐγενικὸ,

Ἦλιον πρόσωπον λαμπρὸ κτλ.

3. Η ΜΑΡΙΤΣΑ

Ἦχος β'. Δι

Μα α ρι ι ι τσα αν πας Κι α μα α α να μα
α αν Μα ρι ι τσα αν πας εις το ο ο ο νερο

[Ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ λυρωδοῦ].

Ο Μα α ρι ι ι τσα αν πας εις το ο νερο
στην βρυ υ υ σι ι θα σε κα α ρ τε ρο

[Ὁμοίως ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ λυρωδοῦ]

Νὰ σοῦ τσακίσω τὸ σιάμι
Νὰ πᾶς ἔς τῆς μάνας σ' ἀδειανή.
Κι ἂν σὲ ρωτήξῃ ἡ μάνα σου,
Ἐγλυκομαντζουράνα σου.
— Μαρίτσα, ποῦ νε τὸ σιαμί,
Κ' ἤλθες ἔς τὸ σπύ σ' ἀδειανή; κτλ.

4. Η ΜΗΛΙΤΣΑ

Ἦχος λ' δ'. δὲ φ

Μη λι μω ρε Μη λι τσα α α που ουσαι στο γρε
μνο Μη λι μω ρε μη λι τσα α α που ουσαι

στον γρε μνο Μη η λι τσα που σαι στον κρε μνο
ο α μη λα φο ορτω ω με νη Μη η λι τσα που.
σαι στον κρε μνο ο τα μη λα φο ορτω ω με νη

Τὰ μῆλά σου λυμπίστικα καὶ τὸν κρημνὸ φοβοῦμαι.
— Μὰ σὰν φοβᾶσαι τὸν κρημνὸ ἔλα τὸ μονοπάτι κτλ.

Γ.

ΧΟΡΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ

1. ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ

Ἦχος α'. Πα χ

Α α α αχ που λα α α κι μου Χα νιω ω τι
κα α τραν τα α α φυλ λα (δισ) π
Χα α α α νιω ω ω τι κα α α τραν τα
α φυλ λα α α κίαν θη η η του Πα α α
ρα δει ει σου (δισ) π

Βα ρυ μου ου ου μιχ μιχ χ και ριχ Ε συ να
 ξε ε εν ο ε ρω τας (δισ) π
 Ε ε ε ε συ υ υ να ξε ε εν ο Ε ε
 ρω ω τα α ας και πλα α α σε το ο ο κορ
 με ι σου (δισ)

2. ΕΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΚΥΔΩΝΙΑΤΩΝ

Ἦχος α'. Πά

Χα α α νιω α α μα? α α μα? Χα α νιω τι ι
 κη πο ορ το κα α λια α (δισ)
 Χα α α νιω τι ι κη πο ορ το κα λια α πει σμα
 τα α μη μου ου κα νεις

Γιατί πιστά σὲ ἀγαπῶ καὶ γλήγορα μὲ χάνεις.

3. ΣΚΟΠΟΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ Α ΔΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΡΤΟΝ ΧΟΡΟΝ

Ἦχος α'. Πά

Χαι αι αι αι αι αι αι αι ρου ου κα α αρ
 δια α α α Χαι αι αι ρου καρ δια α α α ξε ε ε
 φαν τω ω νε ε ε ε
 Χαι αι αι αι ρου ου ουου κα αρ δια ξε φα α α
 αν τω ω νε ε ε ε ε ε ε μα α νη α πε ε
 θα α νης θε ε ε ε λεις

Στόν Ἄδη θὲ νὰ κατεβῆς, ἂν θέλῃς κ' ἂν δὲν θέλῃς.

ΕΤΕΡΟΙ ΧΟΡΟΙ

1. ΧΙΩΤΙΚΟΣ

Ἦχος β'. Δι χ

Κα α τω σω ω ρηο πε ε ε ρι βο λι
 φνη και αι μη λιχ α α μ. λω νει

Ἐπαναλαμβάνεται.

Κα α τω σω ω ρη ο πε ε ε ρι βο λι Δα φνη
 και αι μη λια α α μα λω νει
 Δα φνη η μου βρα μα α α μα α? Γα ρου φα
 λα κι ι μου του Μα ι
 Δα φνη η μου βρα μα α α μα α? Γα ρου φα
 λα κι ι μου του Μα ι

*Δάφνη μου πήρες κλωνάρι
 —“Οχι, μὰ τὸν Ἄϊ-Γιάννη.
 Δάφνη μου, βρ’ ἀμὰν ἀμὰν
 Γαρουφαλάμι μου τοῦ Μάϊ!
 Ἄν σοῦ πήρα γὸν κλωνάρι
 Τὸ ποιάμι νὰ μὲ πάρῃ.
 Ἄν σοῦ πῆ- βρ’ ἀμὰν ἀμὰν κτλ.*

2. Η ΠΕΙΡΟΥ

Ἦχος α'. Πα π

Στα Για αν νε να στα Για νε να στα Δερ βε

να κυ ρα μου και στον ε ευ μορ φο τον το πο και πα
 ρε ε σει των αν θρω πω
 Ο που ου μω ρε ο που ναι τα γλυ κα και
 στα κυ ρα μου και με θου ουν τα παλ λη κα ρια κι τρο
 λε ι μὸ νιας κω νι ρι

*Δὲν φταῖν-μωρὲ-δὲν φταῖνε
 Τὰ γλυκὰ κρασιὰ, κυρά μου.
 Δὲν φταῖν τὰ παλληκάρια
 Κιτρολεῖμοσιὰς κλωνάρι.
 Μόν' φταῖν-μωρὲ, μόν' φταῖνε
 Δερβενιώτισσες, κυρά μου,
 Κ' ἢ Δερβενιωποῦλες
 Ὅπου νὰ χαθοῦνε οἴλαις κτλ.*

3. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

Ἦχος α'. Πα π

Αν πας στη ην Κα λα α μα τα κα λε αν πα ας στη η ην
 Κα α α αν πα ας στην Κα λα α μα τα κ

λε κιε ελ θη η ης με ρε κιε λθης με το ο ο κχ α λο π

Βα στα αμ ε να μα αν δη λι κα λε βα στα αμ ε ε ε

να α α βα στα αμ ε να μα αν δη λι κα

λε να α ναι αι αι με ραι να ναι με τα α α ξω ω το π

Ἄλλοίμονο σ' ἐμένα κρῖμα στὰ νεῖατά μου
 Σὺν βρῦσαις τὸν χειμῶνα τρέχουν τὰ μάτια μου. κτλ.

ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΓΑΜΗΛΙΟΣ ΥΜΝΟΣ Η ΥΜΕΝΑΙΟΣ

[Ἄσμα, ὅπερ ἔδουον οἱ ὄρειοι Κρήτες εἰς τοὺς γάμους των, διὰν οἱ νυμφα-
 γογοὶ ἢ γαμηλιῶται μετὰ τὴν τέλειαν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἀπέχονται
 μετὰ τῆς νέμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ εἰς τὸ χωρεῖον του. Τὸ μέλος τοῦ
 ἡματός τούτου εἶνε ἀρχαῖότατον Δώριον ἢ μᾶλλον ἑποδώριον, παγκοίως
 γνωστὸν καὶ καθιερωμένον παλαιόθεν, ὡς ἐμφαίνεται ἀπὸ τὸν ἤχον, τὸ
 ὄφος, τὰς ἐπαναλήψεις κτλ. κτλ.].

Ἦχος λ' α'. ρ Πα χ

Ε πη ρα με ε πη ρα α με

Ε πη ρα με την πε ερ δι ι κα

Ε πη ρα με ε Ε πη ρα με την πε ερ

δι κα την πε ε την πεν τα α πλου μι σμε

ε νη

Κια φη η κα με Κια φη κα α με κια φη η

κα με τη ρει το α νια κια φη κα με ε κια

φη κα με τη ρει ει το νια σην χω ω σαν

χω ρα α κου ουρ σε με νη

Μὰ πήραμε τὴν πέρικα τὴν πενταπλουμισμένη,
 κ' ἀφήκαμε τὴ γειτονιά ὅταν χώρα κουρσεμένη,
 ὅταν ἐκκλησι' ἀλειτούργητη, ὅταν νεραντζᾶ κομμένη.

Ἐπήραμε τὴ ροδαριὰ κ' ἀφήκαμε τὰ ρόδα,
 κ' ἀφήκαμε τὴν γειτονιά ὅταν κουρσεμένη χώρα,
 ὅταν κῆπος ποῦ διψᾷ νερό καὶ τοῦφρυγαν τ' ἀηδόνια.

Ἐπήραμε τὴν ὠμορφη τὴν ὠρηοπλουμισμένη,
 κ' ἀφήκαμε τὴν γειτονιά ὅταν παραπονεμένη,
 ὅταν τὸ περβόλι τῶμορφο ποῦ τοῦφρυγεν ὁ ἥλιος.

Ἐχετε ἄγετ' βασιλικοὶ καὶ βιόλες μυρισμένες,
 καὶ κοπελιῆς ἀνύπανδρες καὶ σείς ἢ παντρεμένες.
 καὶ σείς γειτονοποῦλες μου κ' ὄλαις ἢ χωριανές μου.

Ἐχετε ἄγετ' γειτόνισες κ' ἐσεῖς γειτονοποῦλες,
 κ' ἐγὼ πάω ἔς τὸ σπίτι μου κ' εἰς τὰ πεθερικά μου.

ΒΑΥΚΑΛΗΜΑΤΑ [ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑΤΑ] ΚΡΗΣΣΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ

Ἦχος α'. $\overset{\pi}{\underset{\eta}{\text{Πα}}}$ $\overset{\gamma}{\text{χ}}$

Ε λ α υ πνε μου πα α ρε το $\overset{\eta}{\text{η}}$ και αι
και σι γλυ κο και οι οι μη σε το $\overset{\pi}{\underset{\eta}{\text{η}}}$
Σε πρα σι να δες με ε αν θους $\overset{\eta}{\text{η}}$ α α α
α με σερ γι α α νι σε το

Ἔλα ὕπνε μου πάρετο κ' ἄμε το ἄσ' ἀπερβόλια,
γέμισε τὰ σιηθάκια του τριαντάφυλλα καὶ ρόδα.
Κ' ἂν ἔχης μῆλο δόσε του, κουλλοῦρι τάγισέ το,
κ' ἂν ἔχης καὶ ροδόσταμο βγάλε καὶ ράντισέ το.
Ἄν κοιμηθῆς χαρίζω σου τὴ Χρὸ με τὰ καράβια,
τὴν Κρήτη καὶ τὴ Βενετὰ με τὰ μαργαριτάρια.
Μικρό μου κ' ἂν μοῦ κοιμηθῆς, τρεῖς χώρες σοῦ χαρίζω,
τρεῖς χώραις καὶ τρία χωριά, τρεῖς Ἐκκλησιαῖς μεγάλαις.
Τὴ Σμόρνη με τὰ κάτεργα τὴ Χρὸ με τὰ καράβια,
καὶ τὴ Κωνσταντινούπολι με τὰ μαργαριτάρια.
Τὴν Ἐκκλησιὰ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἔς τὴ ξακουσμένη Πόλι,
παιδάκι μου! νὰ λάχωμε, ἔς τὴ λειτουργιά της ὅλοι,...

